

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr.Pataki András ügyvéd által képviselt E. Hajózási Szolgáltató Betéti Társaság felperesnek a dr.László Ildikó Katalin ügyvéd által képviselt Gazdasági Versenyhivatal alperes ellen versenyügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult és a Fővárosi Bíróság 2.K.33.744/2006/65. számú ítéletével elbírált perben - amelybe a felperes pernyertességének előmozdítása érdekében a B. Sétahajózási és Idegenforgalmi Kft., az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében a dr.Pető Andrea ügyvéd által képviselt B. Hajózási Zrt. beavatkozott - a Fővárosi Ítéltábla 2009. szeptember 2. napján kelt 2.Kf.27.181/2009/6. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 71. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a 2010. szeptember 7. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.27.181/2009/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek és az alperesi beavatkozónak külön-külön 20.000.- /azaz húszezer/ forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 36.000 /azaz harminchatezer/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I N D O K O L Á S

Az alperesi beavatkozónak a 132 kikötőjéből 23 kikötője van, melyek 4 kivételével nagy- és kishajók befogadására egyként alkalmasak. Az összes kikötőben 4874 kishajót lehet befogadni, melyek közül az alperesi beavatkozó kikötőiben 2020 kishajó és 60 nagyhajó számára alkalmas kikötőhely található. A menetrendszerinti személyhajózást és a kompközlekedést teljes egészében, a séta- és rendezvényhajózást 90 %-ban az alperesi beavatkozó végzi, a kikötőit az ügyfelek díjazás ellenében használhatják. A felperes az alperesi beavatkozó kikötői szolgáltatásait igénybe venni kívánó

társaságként 2003. április 1. napjától 2006. december 31. napjáig terjedő időre kikötő-használati szerződést kötött az alperesi beavatkozóval. Polgári perben hozott ítélet szerint e szerződés érvényesen nem jött léte, ezért az alperesi beavatkozó 2005. februárjától a felperes számára a kikötőhasználatot nem tette lehetővé, a veszteglőhelyet 2005. április hónaptól másnak adta bérbe. A felperes lényegében a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény /a továbbiakban: Tpv./ 21. §-ának megsértését állítva bejelentette az alperesnél, hogy az alperesi beavatkozó vele szemben indokolatlanul elzárkózik a bérleti jogviszony folytatásától; az általa is végzett tevékenységek miatt a kikötő használati díjban kereskedelmi felárat alkalmaz; magas személyhajó használati díjat szab; egyes vállalkozásokat megkülönböztet árai kialakításánál, és mindezekkel gazdasági erőfölényével visszaél. Az alperes 2006. június 22. napján kelt VJ-38/2005/88. számú határozatával a 2005. március 10. napján elrendelt versenyfelügyeleti eljárást megszüntette, mert az alperesi beavatkozó gazdasági erőfölénye megállapítható volt ugyan, azonban az nem, hogy egyúttal azzal visszaélt volna. Ennélfogva nem volt megállapítható nevezett jogsértő magatartása.

A határozat felülvizsgálata iránt a felperes nyújtott be keresetet, melyben a határozat megváltoztatásával a Tpv. 21. §-ába ütköző jogsértések megállapítását kérte. Érdemben vitatta az alperes elutasító határozatbeli megállapításait. Hivatkozott egyéb, a támadott határozatban nem szereplő körülményekre is.

A Fővárosi Bíróság terjedelmes bizonyítási eljárás lefolytatását követően a keresetet elutasította. Indokolása szerint a felperes a közigazgatási eljárásban alkalmazandó Tpv. 52. §-a és 69. §-a alapján nem ügyfél, rá vonatkozóan a felülvizsgálni kért határozatban rendelkezés nem volt, ezért keresetösségi joga hiányzott, nevezett jogát vagy jogos érdekét a közigazgatási határozat közvetlenül nem érintette, ezért a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 327. § /1/ bekezdésének a/ és b/ pontja alapján perindítási joga nem volt.

A Fővárosi Bíróság ítéletét a másodfokú bíróság lényegében annak helyes indokait osztva helybenhagyta.

Megállapította, hogy a felperes és az alperesi beavatkozó szerződéses jogvitájáról, az ehhez kapcsolódó kárigénnyről polgári perben kell döntenie, a polgári per a felek között elbírálás alatt is áll.

Az ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével, az elsőfokú ítélet megváltoztatásával keresetnek helyt adó döntést,

másodlagosan a másodfokú ítélet hatályon kívül helyezését és a másodfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte. Előadta, hogy jogosult volt keresetindításra, és azt kérelmének megfelelően kellett volna elbírálni. A versenyjogba ütköző hátrányai ehhez alapot adtak. Kifogásolta azt is, hogy hosszas tárgyalások után az elsőfokú bíróság kereshetőségi jogát csak az utolsó tárgyaláson vizsgálta. Jogszabálysértésként a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 3. § /3/ bekezdését, 327. § /1/ bekezdésének b/ pontját, valamint kérelmei érdemi jogszabályi alapjaként a Tpvt. 21. §-ának, 52. §-ának, 72. és 78. §-ának megsértését jelölte meg.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

Az alperesi beavatkozó felülvizsgálati ellenkérelmében az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében foglaltakhoz csatlakozott.

A felperesi beavatkozó a felülvizsgálati tárgyaláson a felülvizsgálati kérelemnek helyt adást kért.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az ügyben a Legfelsőbb Bíróságnak abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy a felperes rendelkezett-e a Pp. 327. § /1/ bekezdésének a/-b/ pontja alapján kereshetőségi joggal a fenti tényállás alapján megindult ügyben. Ezzel kapcsolatban meg kell jegyezni azt is, hogy a felperes és az alperesi beavatkozó között polgári jogi szerződéseiket illetően per van folyamatban.

A Tpvt. 52. §-a egyebek mellett kimondja, hogy ügyfél az, akivel szemben az eljárás indult - jelen ügyben az alperesi beavatkozó -, illetve a kérelmező /68. §/ is. Az idézett törvényből megállapítható, hogy a Tpvt. 68. §-a sorolja fel azokat a személyeket, akik az 52. § szerint kérelmezőnek tekinthetők, egyúttal ügyfelek is. Ezek között a felperes, mint bejelentő felsorolva nincs. A Tpvt. 69. §-a az alpereshez címzett bejelentéssel élőt - ezáltal a felperest - egyértelműen kizárja az ügyféli körből.

Az ügyfél fogalmát a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény /a továbbiakban: Ket./ 15. §-ának vonatkozó rendelkezései tartalmazzák. A Ket. 15. §-ának rendelkezései általánosak, és a Ket. 13. § /2/ bekezdésének e/ pontja alapján és a Tpvt. 44. §-a szerint a versenyfelügyeleti eljárásban nem alkalmazandók. Ehhez képest a Tpvt. 52. §-a az ügyfelek szűkebb körét határozza meg, és mert jelen ügyben a döntést a Tpvt. alapján kell meghozni, e speciális szabályt kell alkalmazniuk a bíróságoknak az ügyféli

minőség meghatározásánál. Ehhez képest helyesen döntött mind az első-, mind a másodfokú bíróság akkor, amikor megállapította, hogy a felperes nem tekinthető ügyfélnek a perbeli esetben, és helyénvaló volt az a döntésük is, hogy hiányzott a felperesnek a Pp. 327. § /1/ bekezdésének b/ pontjában meghatározott közvetlen jog- és érdeksérelme, így közigazgatási per indítására nem volt jogosult. A felperes szerződéskötéssel kapcsolatos polgári jogi igényét polgári perben kell érvényesíteni.

Megjegyzi a Legfelsőbb Bíróság, hogy az általános szabályok szerint a közvetlen érintettségnek a felperes jogában, jogos érdekében kell jelentkezni. A felperesnek ehhez képest nem érinti sem jogát, sem érdekét az alperes által eljárása alá vont szervvel kapcsolatos jogkérdés mikénti eldöntése, mert annak a Tpv. 77. és 78. §-a szerinti határozatban foglalt kötelezése, annak tartalma, megállapításai, illetőleg bírságolása folytán jogos érdeke semmiféle formában nem érintődik. Egyéb megfontolások, érdekek, a felek közti polgári perek ténye önmagukban nem teszik lehetővé közigazgatási per indítását.

A kifejtett indokok alapján a Legfelsőbb Bíróság a másodfokú ítéletét a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperes a Pp. 83. §-a alapján köteles az alperes és az alperesi beavatkozó Pp. 79. §-a szerint felszámítható felülvizsgálati költségeinek megfizetésére.

A pervesztes felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. §-a /1/ bekezdésébe, a 39-41. §-aiban foglaltaknak megfelelően és a 64. §-a szerint alkalmazandó a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 13. § /2/ bekezdése alapján kötelezte a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére.

Budapest, 2010. szeptember 7.

Bauer Jánosné dr. sk. a tanács elnöke, dr.Kovács Ákos sk. előadó bíró, dr.Kovács András sk. bíró